

הסבר הרשמי ליציאתם היה: עליה לקיברו של גמאל עבדאלנאצר והבעת תנחומים לנשיא החדש, אנוואר סאדאת. אולם איש לא ניסה להסתיר אף לרגע כי ההסבר הרשמי הוא רשמי בלבד, וכי בנוסף ידונו בעיות נוספות בין יורשו של נאצר לנציגי הפלסטינים תושבי הגדה.
 על שיתוף, ביום הרביעי האחרון, עם שליטה החדש של מצרים, סיפרו לכתב העולם הזה נעים גלעדי, כאשר חזרו ב- שבוע שעבר ארצה, הנציגים — חיכמת

"המצרים רוצים ברצינות להשיג הסדר שלום!"

אל-מצרי, יו"ר הפרלמנט הירדני לשעבר, ד"ר קורי סוקאן, שרהחוק הירדני לשעבר, ראשי אל-גמר, שר החקלאות הירדני לש- עבר וחניך מקהה-ישראל, ומעוזו אל-מצרי, ראש עיריית שכם הנוכחי.
 קבעו הארבעה:
 ● לא יחול כל שינוי במדיניות המצרית שנקבעה על-ידי נאצר: מצרים תפעל למען סיחוף מדיני להשגת השלום, על בסיס תוכנית רוג'רס.
 ● הפסקת האש תוארך לא יותר מפעם נוספת, בגלל החשש שהעולם יתרגל למצב החדש.
 ● על הטילים — לא דיברנו. אם ישראל חושבת על שלום, למה תחשוש מהטילים? סיכם את השיחה עם סאדאת מעוזו אל-מצרי: "המצרים חושבים על שלום ברצינות ובכנות. הם מדברים על פתיחת התעלה מחוץ כאילו זה יקרה מחר. הם מדברים על תיקון הרס ערי הסואץ כאילו דיברו על סלילת כביש בשכם. הם מדברים על מתן ערובות ושלום, ושקט באזור

חיבוק של אחוה אנוואר סאדאת, הנשיא המצרי החדש, מחבק את ירדני וכיום חושב שכס, ממנהיגי הפלסטינים שבגדה, אשר עמד בראש משלחת התנחומים שיצאה למצרים בעקבות מות נאצר. מאחוריהם נראה חאזים נוסייבה, שגריר ירדן במצרים.

טינית הנחונה לשלטון ישראל, לא כאנשיו של חוסיין. מספר על הנסיעה מעוזו אל-מצרי: "לא היו לנו שום עיכובים משלטונות ישראל. קיבלנו בלי בעיות, מהיום למחר, רשיונות יציאה מהמושל, וביום שישי בבוקר יצאנו כבר מלוד. בלוד הצטרף אלינו יוסף גנאם, מרמאללה. טסנו לקפריסין, משם לביירות. שם נשארנו יומיים, נפגשנו עם פלסטינים רבים, וביום שני יצאנו לקאהיר. בקאהיר המתינו לנו השגריר הירדני ונציגי ממשלת

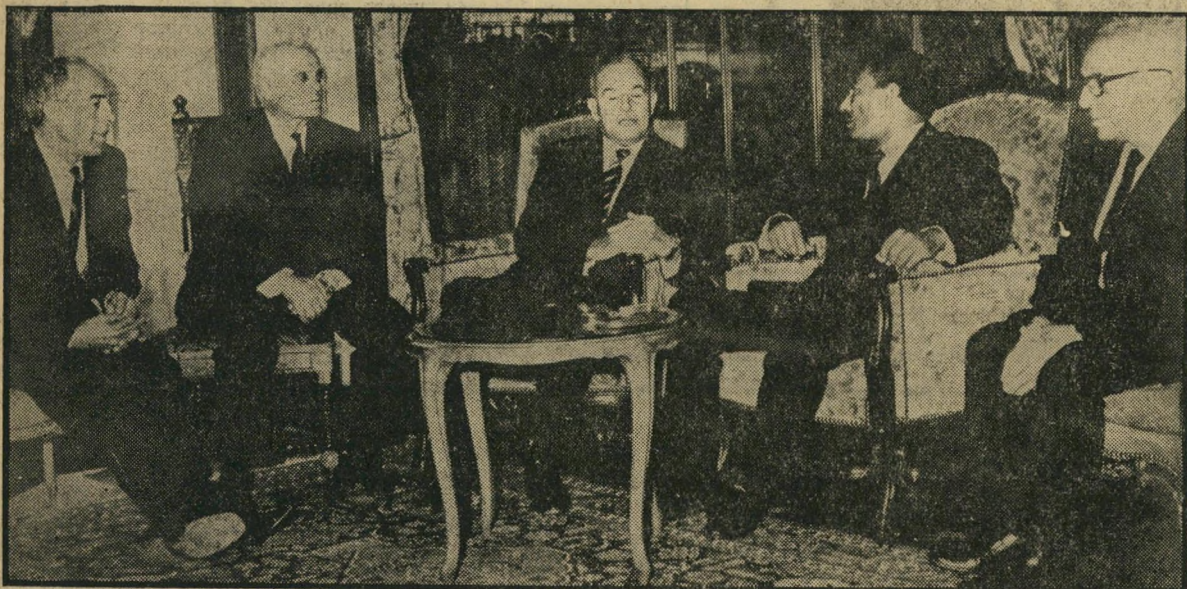
"אמרנו שאנחנו תופכים בהגשמת תוכנית רוג'רס!"

מצרים, ויצאנו מיד לעלות לקיברו של הנשיא נאצר. הם לא ביקרו את האלמנה.

קדימה הרשמית לקיברו של נאצר התקיימה רק ביום השלישי לבואם. בין המשלחות מכל רחבי העולם הערבי, הי- תה גם המשלחת הפלסטינית, שהניחה על קבר נשיא מצרים זר פרחים גדול ועליו המילים: "עמלת למען פלסטיין, נטלת לי מען פלסטיין".
 למחרת נפגשו הנציגים עם סאדאת. בשבת סעדו על שולחנו של שרה-המדינה המצרי חאסן אל-תוהמי. ובמשך כל שבוע שהותם שם נפגשו עם עשרות רבות ירדנים ותר- קים, מנהיגים, מדינאים, מרצים באוניבר- סיטה והכמירדת.
 וכאשר חזרו הארבעה — הנחשבים לי- מתונים בין נכבדי הפלסטינים — והביאו את בשורתם ממצרים, לא יכול היה להיות אף שמץ של ספק בקל ביותר: הם מביאים לישראל את רצונה האמיתי של האומה המצרית.

מנהיגי הגדה מנחמים את אנוואר סאדאת

הנשיא עם המשלחת בארמון הנשיאות ב- קהיר, מקבל אנוואר סאדאת את פני המשלחת הפלסטינית מהסוסים המוחזקים בידי ישי- ראל. מימין לשמאל נראים: קורי סוקאן, אנוואר סאדאת, חיכמת אל- מצרי, מעוזו אל-מצרי, ראש עיריית שכם, ויוסף גנאם, ראש ה- עירייה של העיר דיר-זבואן, שבין אל-בירה ורמאללה.

והכרה. זה מה ששומעים היום מכל מנ- היגי מצריים.
 "אבל אפשר לשמוע גם איום. כן, יש גם איום. אם האוי"ם לא יפתור את הבעיה, ייאלצו הערבים לקחת את העניין שוב לדיהם."
 סיכם חיכמת אל-מצרי: "קיימת הבנה מלאה בין רוכיה, אמריקה ומצריים. כל ההתחמקות של ישראל חסרות ערך. שני הגדולים יכפו עליה את תוכניתם. אך אם תסכים ישראל מרצונה היא לשוב לשיחות יארינג, יביא לה הדבר הבנה רבה יותר מצד מדינות ערב." מצרים הם, הבהירו הנציגים מהגדה כי הם תומכים בהגשמת תוכנית רוג'רס.

משדחת הפלסטינית, שיצאה לי- מצריים ביום השישי לפני שבועיים, העדיפה לזאת לקפריסין דרך לוד. וזאת — על אף שחבריה סירבו עד היום, מזה שלוש שנים, לבקר בישראל. אפילו פעם יחידה.
 הסיבה: רצון הנציגים להושי את היותם גוף נפרד מירדן. משום כך לא יצאו דרך רבת-עמוק, משום כך קיימו את ה- פגישה עם סאדאת ללא נוכחותו של שג- ריו ירדן במצריים, מלבד חמש דקות של טקס. הם יצאו כנציגי האוכלוסיה הפלס-

שמור להם מקום בקומדיה מקורית בשם הקורקבן, מאת סופר אלמוני בשם התולי, המתעסק בין היתר בהשתלות ובבעיות גיור. שתי ההצגות יועלו באולם זקל, ש- נשכר על-ידי התיאטרון העממי.
 רעיון נוסף מבשל עבורם דשא: הופעה שכולה באנגלית ובאידיש, לתיירים ולדוברי אנגלית — אם ההצחקות באנגלית תעלינה יפה באמריקה.

מצטיינת בהומור ישראלי ובלתי-ניתן לתר- גום כל כך, לעשות באמריקה? על כך באה תשובתו של החכם עמיר, נספה התרבות של ישראל בניו-יורק, שטען כי הגשש עשה עבודה הרבה יותר טובה מאשר שבעים שליחים."
 בשובם לארץ, מחכה לשלישייה עבודה מרובה. ראשית, תוכנית חדשה, שתיכתב כנראה שוב על-ידי נסים אלוני. חוץ מזה,

שיש די ישראלים בניו-יורק כדי למלא את האולם, מסביר פשגל. במקומות אחרים, ישתמשו הגששים בתרגומים שהוכנו עבר- רם, באנגלית ובאידיש. "מובן שהאנגלית ש- להם אינה רהוטה כל כך. ומשום כך גם התירגום הוכן בהתאם. למשל, פולי יכול לגלם מהגר פולני, שייקה יכול להיות יהו- די צפון-אפריקאי, וכן הלאה."
 מה יכולה להקה כמו הגשש החיוור, ה-

אמנם לדברי אברהם ("פשגל") דשא, ה- איש שמאחורי הגשש, המטרה העיקרית של המסע היא לימור, התבוננות וספיגת הלכר- רוח חדשים בבידור האמריקאי. אולם אין זאת אמרת שכל הטיוול יהיה מנוחה, אחת ארוכה לשיקה, פולי וגברי. לאו דוקא, כן, למשל, 8 ב- בנובמבר, הם יעלו על בימת הקרנני הול בניו-יורק עם תוכנית שכולה עברית. "מנסיון העבר הסתבר לנו